

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger
(Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for kommuner)

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007, som ændret ved lov nr. 713 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 indsættes:

”§ 2 a. En kommunalbestyrelse kan med henblik på at fremme trygheden efter drøftelse med politidirektøren foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et område, der tv-overvåges i medfør af § 2, stk. 2.”

§ 2

I lov om behandling af personoplysninger, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 503 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. Efter § 26 c indsættes:

”§ 26 d. En kommune må kun behandle billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af tv-overvågningslovens § 2 a, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen, eller

2) behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Stk. 2. Optagelser som nævnt i stk. 1 må videregives i de tilfælde, der er nævnt i § 26 a, stk. 1.

Stk. 3. En kommune skal slette optagelser som nævnt i stk. 1 senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning	3
2. Gældende ret	4
2.1. Tv-overvågningsloven	4
2.2. Persondataloven	9
2.3. Straffeloven	15
2.4. Kommuners adgang til at foretage tv-overvågning.....	16
3. Lovforslagets udformning	16
3.1. Udvidelse af kommuners adgang til tv-overvågning	16
3.2. Forholdet til persondataloven.....	21
3.3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention	27
4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser	29
5. Miljømæssige konsekvenser	29
6. Forholdet til EU-retten	29
7. Hørte myndigheder mv.	30

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at give kommuner en udtrykkelig adgang til som led i en generel tryghedsskabende indsats at tv-overvåge visse offentlige arealer, der ligger i nær tilknytning til et område, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning.

Den sidstnævnte adgang for boligorganisationer mv. til at foretage tv-overvågning blev indført ved en ændring af tv-overvågningsloven, der trådte i kraft den 1. juli 2010 (lov nr. 713 af 25. juni 2010).

Lovforslaget gennemfører et af initiativerne i regeringens plan fra oktober 2010 til bekæmpelse af ghettodannelser i Danmark, ”Ghettoen tilbage til samfundet”. I denne plan foreslås det, at der med henblik på at skabe tryghed i bl.a. ghettoområder bliver indført adgang til, at kommuner som led i en generel tryghedsskabende indsats kan iværksætte tv-overvågning af offentlige arealer, f.eks. parkanlæg, der ligger i nær tilknytning til områder, hvor en almen boligorganisation foretager tv-overvågning.

Den foreslåede adgang for kommuner til at tv-overvåge visse offentlige arealer med henblik på at fremme trygheden skal således udgøre et supplement til den adgang for boligorganisationer mv. til at foretage tv-overvågning, som blev indført sidste år.

Lovforslaget er udformet sådan, at adgangen for kommuner til at foretage tv-overvågning inden for de givne rammer omfatter arealer i nær tilknytning til både områder, som bliver tv-overvåget af en almen boligorganisation, og områder, der bliver tv-overvåget af andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde.

I lovforslaget er det fastsat, at en kommunes tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningsloven er omfattet af den særlige regel i persondataloven om videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Det indebærer, at også kommunernes optagelser som udgangspunkt kun må videregives til politiet og kun i kriminalitetsopklarende øjemed. Desuden foreslås det, at en kommune ikke skal kunne anvende eller gennemse billed- eller lydoptagelser med personoplysninger fra tv-overvågningen til andre formål end at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område.

2. Gældende ret

2.1. Tv-overvågningsloven

2.1.1. Efter tv-overvågningsloven må private som hovedregel ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, jf. lovens § 1.

Forbuddet omfatter derimod ikke tv-overvågning, der foretages af offentlige myndigheder, jf. pkt. 2.4 nedenfor.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om den oprindelige tv-overvågningslov, at den nævnte stedlige afgrænsning af forbuddet mod privates tv-overvågning svarer til definitionen af "vej" i (den nu ophævede) normalpolitivedtægts § 2, dvs. "enhver offentlig eller privat gade, plads, vej, bro, tunnel, passage, sti, trappe eller lignende areal, der benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter", jf. Folketingsti-

dende 1981-82 (2. samling), Tillæg A, s. 3835 (se nu ordensbekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) § 2, stk. 2). Det fremgår endvidere, at også praksis efter færdselslovens § 1, hvorefter loven gælder for ”vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter”, er vejledende for afgrænsningen af forbuddet efter tv-overvågningsloven.

Tv-overvågningsloven regulerer ikke, i hvilket omfang private kan foretage tv-overvågning af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel. Det må i første række afgøres efter reglerne i persondataloven, om en sådan behandling af personoplysninger i det enkelte tilfælde er saglig og proportional, jf. pkt. 2.2 nedenfor.

Udtrykket ”tv-overvågning” er i lovens § 1, stk. 2, defineret som vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Tv-overvågning i lovens forstand omfatter både tilfælde, hvor overvågningen er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, og tilfælde, hvor sådan billedoptagelse ikke finder sted, og hvor overvågningen alene har karakter af en umiddelbar iagttagelse på tv-skærm eller lignende.

Overtrædelse af lovens generelle forbud mod privates tv-overvågning straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

2.1.2.1. Tv-overvågningslovens § 2, nr. 1-4, indeholder en række undtagelser til lovens generelle forbud mod privates tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel.

For det første er tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikscentre og lignende områder, hvor der drives erhvervsvirksomhed, undtaget fra forbuddet, jf. § 2, nr. 1. Det gælder dog kun, hvis overvågningen foretages af den, som har rådighed over området.

For det andet er tv-overvågning af pengeautomater, vekselaudemater og pengetransportbiler undtaget fra forbuddet, hvis overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, jf. § 2, nr. 2. Overvågningen må kun være rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.

For det tredje kan pengeinstitutter, spillekasinoer, hoteller og restaurationer samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, jf. § 2, nr. 3. Desuden kan disse erhvervsdrivende tv-overvåge arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader, som naturligt kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, hvis tv-overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

For det fjerde er tv-overvågning, hvor billederne ikke bliver optaget/lagret, undtaget fra forbuddet, når overvågningen foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 2, nr. 4. I modsætning til de tre første undtagelser er det her kun tilladt at tv-overvåge på sådan måde, at billederne vises "live" f.eks. på en eller flere skærme i et overvågningsrum.

2.1.2.2. Tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, indeholder desuden særlige regler om tv-overvågning i boligområder.

Boligorganisationer mv. havde, før ændringslov nr. 713 af 25. juni 2010 trådte i kraft den 1. juli 2010, alene mulighed for at foretage tv-overvågning af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel, f.eks. aflåste cykel-, vaske- eller parkeringskældre. Det var således ikke tilladt for boligorganisationer mv. at foretage tv-overvågning af bl.a. parkeringspladser og stiarealer i boligområdet.

Ved ændringsloven har boligorganisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, i medfør af tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, fået mulighed for efter tilladelse fra politidirektøren at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Det beror på en samlet vurdering af forholdene i det pågældende område, om tv-overvågningen kan anses for væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. I den forbindelse skal der bl.a. lægges vægt på oplysninger om karakteren og omfanget af det pågældende boligområdes kriminalitetsproblemer mv. Er der alene tale om helt enkeltstående eller

bagatelagtig kriminalitet, eller er der tale om kriminalitet, som ligger lang tid tilbage, kan der ikke gives tilladelse til tv-overvågning.

Politiets tilladelse er tidsbegrænset, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald kan forlænges for en ny periode. Den vurdering og de hensyn til kriminalitetsbekæmpelse mv., som begrundes tv-overvågningen, kan således ændre sig over tid. En tilladelse kan højst gives for 5 år ad gangen.

En ansøgning om tilladelse til at foretage tv-overvågning i en almen boligorganisation, jf. herved kapitel 1 i lov om almene boliger mv. (lovbekendtgørelse nr. 1040 af 1. september 2010), kan fremsættes af den pågældende boligorganisation på en eller flere afdelingers vegne.

Også andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, kan få tilladelse til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige arealer i det pågældende boligområde, hvis en sådan overvågning er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det kan f.eks. være en ejerforening, en grundejerforening eller et vejlaug. Det kan også være en forening, som er dannet med det formål at repræsentere husstandene i spørgsmålet om tv-overvågning.

Tv-overvågningen skal som udgangspunkt rettes mod selve det område, som boligorganisationen mv. ejer eller har rådighed over – f.eks. (dele af) veje, stier, fortove og andre gangarealer, opholdspladser, parkeringsarealer samt uaflåste porte, kældre og opgange. Ansøger f.eks. en grundejerforening om tilladelse til tv-overvågning af en privat fællesvej, skal tv-overvågningen ligeledes som udgangspunkt rettes mod de vejarealer, som grundejerforeningen eller dens medlemmer selv ejer.

Der kan endvidere gives tilladelse til tv-overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til boligområdet. Der skal herved lægges vægt på, om tv-overvågning også af disse tilstødende arealer konkret må anses for væsentlig for at kunne nå målet med tv-overvågningen af boligområdet. Der sigtes hermed til afgrænsede arealer, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, og hvor særlige bygningsmæssige forhold gør sig gældende. Det kan f.eks. være en kommunal vej langs et boligkompleks.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, f.eks. en parkeringsplads, en vej eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed, er det en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligorganisationen mv. har samtykke fra den, der ejer det pågældende areal. Er det pågældende areal statsligt eller kommunalt ejet, er det ikke nødvendigt at indhente et sådant samtykke.

Det er ikke en forudsætning for at opnå tilladelse til at tv-overvåge et areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, at boligorganisationen mv. tillige foretager overvågning af arealer i selve boligområdet.

2.1.2.3. Tv-overvågningslovens § 2, stk. 3, indeholder endvidere særlige regler om tv-overvågning af idrætsanlæg.

Efter den nævnte bestemmelse, som ligeledes blev indsat ved ændringsloven i 2010 (lov nr. 713 af 25. juni 2010), kan politidirektøren efter ansøgning give ejere af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader, indhegninger m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

2.1.3. Private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyse om overvågningen, jf. tv-overvågningslovens § 3, stk. 1. Skiltningspligten gælder dog ikke ved tv-overvågning af pengetransportbiler og tv-overvågning uden optagelse af billeder som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 3, stk. 2.

Offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ligeledes ved skiltning eller på anden tydelig måde give oplysning herom, jf. tv-overvågningslovens § 3 a, stk. 1. Dette gælder dog ikke ved tv-overvågning, som foretages af politiet eller kriminalforsorgen, eller

tv-overvågning som foretages med henblik på beskyttelse af militære anlæg, jf. § 3 a, stk. 2.

Det fremgår af lovens forarbejder, at afgrænsningen af ”steder, hvortil der er almindelig adgang” i lovens §§ 3 og 3 a, i alt væsentligt svarer til den stedlige afgrænsning i (den nu ophævede) normalpolitivedtægts § 3, dvs. f.eks. gader, jernbane- og rutebilstationer, butikker og offentlige kontorer, forlystelsessteder, badeanstalter og befordringsmidler, jf. Folketingstidende 1981-82, Tillæg A, s. 3838 (se nu ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 1).

Overtrædelse af skiltningkravet straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

2.2. Persondataloven

2.2.1. Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, jf. lovens § 1, stk. 8. Persondataloven omfatter behandling af personoplysninger, som foretages både af private og offentlige myndigheder i forbindelse med tv-overvågning, og behandlingen skal således i givet fald leve op til de krav, som følger af persondataloven.

Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af oplysninger, herunder regler om indsamling, ajourføring og opbevaring mv. Behandling af oplysninger skal ske i overensstemmelse med ”god databehandlingskik”, jf. § 5, stk. 1. Dette indebærer, at behandlingen skal være rimelig og lovlig. Indsamling af oplysninger må endvidere kun ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være i strid med disse formål, jf. § 5, stk. 2.

I kravet om udtrykkelighed ligger, at den dataansvarlige i forbindelse med indsamlingen skal angive et formål, som er tilstrækkeligt veldefineret og velafgrænset til at skabe åbenhed og klarhed omkring behandlingen, og at formålet skal defineres med en vis præcision. I kravet om saglighed ligger, at en indsamling skal ske til løsning af en opgave, som det

ligger inden for den offentlige myndigheds område at varetage, henholdsvis inden for den (lovlige) virksomhed, som den private foretager.

Det vil eksempelvis være i strid med saglighedskravet, hvis en person gennemser optagelser fra en tv-overvågning, uden at dette har et sagligt formål. Kravet om saglighed indebærer også, at der i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed ikke må zoomes ind for at iagttage personer, hvis dette ikke sker som led i varetagelsen af det saglige formål med tv-overvågningen (kriminalitetsbekæmpelse).

Efter § 5, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Bestemmelsen indeholder et proportionalitetsprincip, hvorefter behandling af personoplysninger ikke må gå videre, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, som den dataansvarlige er berettiget til at forfølge. Om betingelsen om proportionalitet er opfyldt, må vurderes ud fra den konkrete sammenhæng, hvori oplysningerne behandles.

Det følger af Datatilsynets praksis, at dette princip i forhold til tv-overvågning fører til, at overvågning skal gennemføres på en sådan måde, at den virker mindst muligt integritetskrænkende for den almindelige borger, og at det i første omgang skal overvejes, om det ønskede formål kan nås med mindre indgribende midler end tv-overvågning og registrering.

Persondatalovens § 5, stk. 4, indeholder et krav til datakvaliteten i forbindelse med behandling af personoplysninger. Der skal således ske fornøden ajourføring af oplysningerne med henblik på at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller rettes. Indsamlede oplysninger skal endvidere slettes eller anonymiseres, når det ikke længere er nødvendigt for den pågældende myndighed eller person at være i besiddelse af oplysningerne i en form, der gør det muligt at identificere enkeltpersoner.

2.2.2. Persondatalovens §§ 6-8 indeholder en række bestemmelser om, hvornår indsamling, registrering og videregivelse af personoplysninger

kan ske (behandlingsregler). En tv-overvågning kan derfor kun ske, hvis disse betingelser er opfyldt.

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1-7, kan behandling af almindelige, ikke-følsomme personoplysninger (dvs. alle andre oplysninger end følsomme oplysninger omfattet af lovens §§ 7 og 8) ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller hvis behandlingen er nødvendig af nærmere angivne grunde, herunder for at udføre en opgave i samfundets interesse eller for at varetage en berettiget interesse, som overstiger hensynet til den registreredes interesser.

Efter persondatalovens § 7, stk. 1, gælder et almindeligt forbud mod behandling af oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold. § 7, stk. 2-6, indeholder dog visse undtagelser hertil. Behandling kan f.eks. ske, hvis den er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares (stk. 2, nr. 4), eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af opgaver på det strafretlige område (stk. 6).

Efter persondatalovens § 8 gælder der særlige behandlingsregler med hensyn til oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold. Sådanne oplysninger må kun behandles, hvis betingelserne i lovens § 7 er opfyldt. Ud over, hvad der følger af § 7, kan en offentlig forvaltningsmyndighed behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold, hvis det er nødvendigt for at varetage den pågældende myndigheds opgaver. Myndigheden kan alene videregive disse oplysninger, hvis betingelserne i § 8, stk. 2, nr. 1-4, er opfyldt, f.eks. hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller videregivelse sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse.

Efter § 8, stk. 4, må private kun behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig til varetagelse af en berettiget interesse,

som klart overstiger hensynet til den registrerede. Videregivelse af disse oplysninger kan kun ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller videregivelse sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse, jf. stk. 5.

2.2.3. Persondatalovens kapitel 8-10 indeholder en række regler om den registreredes rettigheder, som bl.a. omfatter ret til information om, at der indsamles oplysninger om den pågældende, jf. lovens §§ 28 og 29.

Efter § 29, stk. 1, påhviler det som udgangspunkt den dataansvarlige at oplyse om sin identitet og formålet med behandlingen mv. Det gælder dog ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne, hvis registreringen eller videregivelsen af oplysninger udtrykkeligt er fastsat ved lov, eller hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig. Oplysningspligten kan endvidere begrænses i medfør af lovens § 30, hvis det f.eks. er nødvendigt af hensyn til forebyggelse og efterforskning af straffesager.

Efter persondatalovens § 26 b gælder persondatalovens regler om oplysningspligt uanset en eventuel skiltning i medfør af tv-overvågningslovens regler, jf. herom pkt. 2.1 ovenfor. Selv om den dataansvarlige informerer om tv-overvågning ved at opsætte skilte, skal den pågældende således også opfylde oplysningspligten efter persondatalovens § 29.

Det følger af forarbejderne til persondatalovens § 26 b, at privates og offentlige myndigheders tv-overvågning af steder, der benyttes til almindelig færdsel, som altovervejende hovedregel vil være undtaget fra den oplysningspligt over for de registrerede personer, som følger af persondatalovens § 29, stk. 1, jf. Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 5411. Det skyldes, at en sådan pligt i praksis normalt ville være umulig eller uforholdsmæssig vanskelig at opfylde, jf. § 29, stk. 3. De personer, der færdes på det tv-overvågede område, vil imidlertid som følge af den skiltning mv., som sker i medfør af tv-overvågningslovens §§ 3 og 3 a, blive gjort bekendt med tv-overvågningen.

Til illustration heraf kan nævnes en sag, hvor en kommune foretog tv-overvågning af flere af dens arealer, hvilket der var oplyst om ved skiltning. Datatilsynet fandt, at de borgere, der befandt sig i området, via skiltningen var blevet informeret, og at yderligere underretning måtte kunne siges at være uforholdsmæssigt vanskelig, jf. persondatalovens § 29, stk. 3. Datatilsynet fandt derimod ikke, at underretning af kommunens ansatte, som blev berørt af tv-overvågningen, kunne siges at være uforholdsmæssigt vanskelig, og disse skulle derfor have oplysninger som anført i § 29, stk. 1.

Den registrerede har endvidere ret til indsigt i de oplysninger, der behandles om den pågældende, og har bl.a. ret til at gøre indsigelse mod, at behandling finder sted, at få korrigeret eller slettet oplysninger, der er urigtige eller vildledende, og at klage til Datatilsynet, jf. lovens §§ 31-35 og 37-40.

2.2.4. Private, der behandler personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, vil være omfattet af bestemmelserne i persondatalovens §§ 41 og 42 om fortrolighed og datasikkerhed. Den dataansvarlige skal således iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. Relevante sikkerhedstiltag kan f.eks. være fysisk sikring af datamedier, adgangskontrol og brug af password samt uddannelse og instruktion.

For offentlige myndigheders tv-overvågning gælder både persondatalovens regler om datasikkerhed og den i medfør heraf udstedte sikkerhedsbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 med senere ændring om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

2.2.5. Persondataloven indeholder i kapitel 6 a særlige regler om tv-overvågning. Disse regler blev indsat ved en ændring af tv-overvågningsloven i 2007 (lov nr. 519 af 6. juni 2007) for at sikre borgerne en styrket retsbeskyttelse ved tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Der blev bl.a. indført særlige regler i persondataloven om videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Efter persondatalovens § 26 a, stk. 1, må optagelser fra tv-overvågning i kriminalitetsforbyggende øjemed således kun videregives, hvis personen på optagelserne har givet sit udtrykkelige samtykke, videregivelsen følger af lov eller videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Efter § 26 a, stk. 2, skal billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget. Dette gælder dog efter stk. 3 ikke, hvis opbevaring af en optagelse i et længere tidsrum er nødvendig af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist (f.eks. en sag om bortvisning af en ansat). Bestemmelsen giver adgang til at opbevare oplysninger om den, som tvisten vedrører, men derimod ikke til opbevaring af optagelser af andre personer, som ikke har relation til den pågældende tvist. Opbevaring af såkaldt overskudsinformation skal den dataansvarlige undgå ved i videst muligt omfang at anonymisere de pågældende oplysninger.

I de nævnte tilfælde, hvor opbevaring er nødvendig i et længere tidsrum end 30 dage, skal den dataansvarlige hurtigst muligt og inden 30-dagesfristens udløb underrette den, som tvisten vedrører, og efter anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

2.2.6. Datatilsynet har til opgave at føre tilsyn med persondatalovens overholdelse, behandle klager fra registrerede personer samt afgive udtalelser og udstede tilladelser i forbindelse med anmeldelse af behandlinger til tilsynet, jf. lovens §§ 57-64.

Efter persondatalovens § 62, stk. 3, har Datatilsynet mulighed for at foretage inspektioner (kontrolbesøg) hos alle private dataansvarlige, der behandler personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Det gælder, selv om tv-overvågning er undtaget fra anmeldelsespligten til Datatilsynet, jf. lovens § 26 c, stk. 1.

Efter persondatalovens § 69 påhviler det endvidere den dataansvarlige at erstatte skade, der forvoldes ved behandling af personoplysninger i strid med persondatalovens bestemmelser, medmindre det godtgøres, at ska-

den ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Herudover kan der efter omstændighederne tilkendes tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, f.eks. i anledning af uberettiget anvendelse af tv-overvågningsoptagelser.

2.3. Straffeloven

Ud over de ovennævnte regler i tv-overvågningsloven og persondataloven indeholder straffeloven visse regler, som efter omstændighederne kan have betydning i forhold til en tv-overvågning.

Efter straffelovens § 264 a straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted. Det samme gælder den, der ved hjælp af kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer. Straffebestemmelsen i § 264 a finder tilsvarende anvendelse på den, der uden at have medvirket til gerningen skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved overtrædelsen, jf. straffelovens § 264 c.

Efter straffelovens § 264 d straffes endvidere med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, f.eks. selvmordsforsøg.

Den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden eller giver offentlig forargelse, straffes efter straffelovens § 232 med bøde eller fængsel indtil 4 år. Denne bestemmelse vil efter omstændighederne f.eks. kunne omfatte tv-overvågning af toiletter, baderum eller lignende.

Optagelse af lyd i forbindelse med tv-overvågning kan efter omstændighederne udgøre en overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3. Efter denne bestemmelse straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget ved hjælp af et apparat hemmeligt aflytter eller optager udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som vedkommende ikke selv deltager i, eller hvortil vedkommende uberettiget har

skaffet sig adgang. En hemmelig optagelse af en samtale vil ikke være strafbar, hvis en af de personer, der deltager i samtalen, har givet samtykke til optagelsen.

2.4. Kommuners adgang til at foretage tv-overvågning

Tv-overvågningslovens generelle forbud mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, jf. pkt. 2.1 ovenfor, omfatter ikke offentlige myndigheders tv-overvågning.

For offentlige myndigheder gælder forvaltningsrettens almindelige sagsbehandlingsregler og normer for god forvaltningsskik, herunder bl.a. pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen. Endvidere er offentlige myndigheder underlagt et almindeligt proportionalitetsprincip. Herudover finder persondatalovens regler anvendelse også for offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, jf. herom under pkt. 2.2 ovenfor.

For kommuners vedkommende fører persondatalovens regler og almindelige forvaltningsretlige principper til, at kommuner kan foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte kommunal ejendom (f.eks. skoler, daginstitutioner, rådhus, busser, biblioteker, materielgårde mv.) mod kriminalitet.

Det må derimod anses for tvivlsomt, om en kommune med hjemmel i kommunalfuldmagten kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder som f.eks. gågader, stisystemer og parkeringspladser med et generelt kriminalitetsbekæmpende sigte eller med det formål at skabe øget tryghed for kommunens borgere, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, s. 5389.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Udvidelse af kommuners adgang til tv-overvågning

3.1.1. Som det fremgår af pkt. 2.4 ovenfor, har kommuner efter de gældende regler mulighed for at tv-overvåge egne områder og ejendele for at forebygge tyveri og hærværk mv. Kommuner kan derimod formentlig

ikke tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel, som f.eks. gågader, stier og parkeringspladser, med det formål generelt at skabe øget tryghed for borgerne.

I regeringens ghettoplan fra oktober 2010 foreslås det, at der med henblik på at fremme trygheden bl.a. i ghettoområder bliver skabt adgang til, at kommuner som led i en generel tryghedsskabende indsats kan iværksætte tv-overvågning af offentlige arealer, der ligger i nær tilknytning til områder, hvor en almen boligorganisation foretager tv-overvågning.

Som opfølgning herpå indebærer lovforslaget, at kommunerne får adgang til som led i en generel tryghedsskabende indsats at iværksætte tv-overvågning af offentlige områder, der ligger i nær tilknytning til et boligområde, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning i henhold til en tilladelse fra politidirektøren efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2.

De boligorganisationer mv., som efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, kan opnå en sådan tilladelse, er dels almene boligorganisationer, dels andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, herunder ejerforeninger, grundejerforeninger, vejlaug eller foreninger, som er dannet med det formål at repræsentere husstandene i spørgsmålet om tv-overvågning.

3.1.2. Efter den foreslåede bestemmelse kan kommunerne foretage tv-overvågning med et generelt tryghedsskabende sigte. En kommune vil derfor kunne tv-overvåge områder, hvor der efter kommunens opfattelse er behov for tryghedsskabende tiltag – f.eks. i gader eller på arealer, der plages af uro og hærværk. Det er således en betingelse, at tv-overvågning efter kommunens nærmere vurdering vil fremme trygheden for borgere, som færdes i det pågældende område.

Da tv-overvågning efter den foreslåede bestemmelse alene vil kunne ske med det nævnte generelle tryghedsskabende formål for øje, vil en kommune ikke inden for rammerne af den foreslåede ordning f.eks. kunne tv-overvåge et område, der benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at afklare en mistanke om, at én eller flere bestemte personer begår kriminalitet. Der vil heller ikke inden for rammerne af den foreslåede

ordning eksempelvis kunne opsættes kameraer i et område, hvor der foregår kommunalt vejarbejde, med det formål at kontrollere, om de kommunalt ansatte udfører arbejdet korrekt. Sådanne former for tv-overvågning vil således ikke have til formål at fremme den generelle tryghed for personer, der færdes i området.

3.1.3. Kommunerne kan efter den foreslåede bestemmelse tv-overvåge offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Efter den foreslåede bestemmelse er det en betingelse, at de offentlige arealer ligger i nær tilknytning til et område, der allerede tv-overvåges af en boligorganisation mv. i henhold til en tilladelse fra politidirektøren, jf. tv-overvågningslovens § 2, stk. 2.

Med udtrykket ”i nær tilknytning” til et område, som boligorganisationen tv-overvåger, sigtes der til offentlige arealer, som geografisk ligger rimeligt tæt på det pågældende område. I den forbindelse forudsættes det, at områder, som ligger mere end 500 meter fra det område, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning, ikke i almindelighed kan anses for at ligge i ”nær tilknytning” hertil.

Hertil kommer, at der med kravet om, at der allerede er iværksat tv-overvågning af en boligorganisation mv. efter lovens § 2, stk. 2, alene sigtes til offentlige arealer, som antages at være påvirket af kriminalitet eller anden utryghedsskabende adfærd, der udspringer af de samme forhold, som har ført til, at politiet har givet boligorganisationen mv. tilladelse til tv-overvågning.

Det vil sige, at kommunen kun kan foretage tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse, hvis der må formodes at være en vis tættere sammenhæng mellem på den ene side de kriminalitetsproblemer, der er i det pågældende boligområde, og på den anden side en utryghedsskabende adfærd på nærtliggende offentlige arealer uden for boligområdet.

Som eksempel kan navnlig nævnes den situation, hvor en boligorganisation har fået tilladelse til at tv-overvåge et område med henblik på at bekæmpe kriminalitet, og hvor de personer, der formodes at begå denne kriminalitet, tillige skaber utryghed på nærtliggende offentlige arealer.

Det kan således være tilfældet, hvor de pågældende personer udøver en utryghedsskabende adfærd i f.eks. et nærtliggende offentligt parkareal ved at optræde truende, chikanøst eller lignende over for andre tilstedeværende.

En boligorganisation mv. kan inden for rammerne af tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, selv tv-overvåge arealer, der ligger i ”direkte tilknytning” til det pågældende boligområde. Arealer, der ligger i ”direkte tilknytning” til det pågældende boligområde, skal forstås mere snævert end arealer, der ligger i ”nær tilknytning” til området, jf. umiddelbart ovenfor og pkt. 2.1.2.2 ovenfor. Arealer, der ligger lidt væk fra boligområdet, vil således i et vist videre omfang kunne anses for at ligge i ”nær” end i ”direkte” tilknytning til boligområdet.

Hvis lovforslaget vedtages, betyder det anførte, at der for arealer, der ligger i direkte – og dermed også i nær – tilknytning til et boligområde, efter omstændighederne vil være adgang for både boligorganisationen og kommunen til at tv-overvåge disse arealer. Hvis en boligorganisation med politiets tilladelse foretager tv-overvågning af det pågældende boligområde og endvidere har fået tilladelse til at overvåge offentlige områder med direkte tilknytning til boligområdet, vil der således med den foreslåede bestemmelse opstå den situation, at både boligorganisationen og kommunen vil have kompetence til at tv-overvåge de pågældende offentlige områder. Det betyder, at kommunen vil kunne vælge at tilbyde boligorganisationen at foretage tv-overvågningen i stedet for boligorganisationen af de pågældende områder. Hvis boligorganisationen alene har fået tilladelse til at tv-overvåge sine egne områder, er det derimod alene kommunen, der kan tv-overvåge de andre områder.

I den ovennævnte situation, hvor både boligorganisationen og kommunen har kompetence til at tv-overvåge et offentligt område, vil kommunen i øvrigt kunne vælge at tilbyde boligorganisationen at finansiere boligorganisationens tv-overvågning af det pågældende område. Det forudsættes således med det anførte, at kommunen – som det mindre i det mere – vil kunne afholde udgifterne til en boligorganisations tv-overvågning af offentlige arealer, der ligger i direkte tilknytning til boligområdet, og som boligorganisationen har opnået polititilladelse til at tv-overvåge, når kommunen selv ville kunne tv-overvåge de pågældende arealer efter den foreslåede bestemmelse.

3.1.4. Efter den foreslåede bestemmelse kan kommunen som nævnt alene tv-overvåge offentlige områder, som ligger i nær tilknytning til områder, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning. Ophører boligorganisationen – enten af egen drift eller fordi politiet trækker boligorganisationens tilladelse tilbage eller afviser at forny tilladelsen – med at foretage tv-overvågning, er kommunen således forpligtet til også at ophøre med eventuel tv-overvågning af områder i nær tilknytning til de områder, hvor boligorganisationen tidligere foretog tv-overvågning.

3.1.5. Lovforslaget indebærer, at kommunerne inden iværksættelse af tv-overvågningen skal drøfte behovet herfor nærmere med politiet, som kan bidrage med særlige synspunkter f.eks. med hensyn til, hvor der især kan være anledning til en særlig tryghedsskabende indsats.

Det bemærkes, at politidirektøren efter tv-overvågningslovens § 4 a kan henstille, at offentlige myndigheder eller private foretager tv-overvågning i overensstemmelse med gældende lovgivning. I forarbejderne til denne bestemmelse er det forudsat, at en offentlig myndighed i almindelighed efterkommer en sådan henstilling, medmindre der foreligger helt særlige forhold, jf. Folketingstidende 2005/2006, Tillæg A, s. 7232.

Den foreslåede adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning som led i en generel tryghedsskabende indsats vil alene være en mulighed for interesserede kommuner, men kommunerne er ikke forpligtede til at bruge muligheden. Det forudsættes, at politiet ikke i medfør af tv-overvågningslovens § 4 a fremkommer med henstillinger til kommuner om at bruge den foreslåede adgang til at tv-overvåge som led i en generel tryghedsskabende indsats.

3.1.6. Der foreslås ingen ændringer af kommunernes gældende muligheder for efter almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder reglerne i persondataloven, at foretage tv-overvågning.

3.1.7. Kommunernes tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse vil skulle ske i overensstemmelse med persondataloven mv., jf. herom pkt. 3.2 nedenfor.

Kommunerne vil også være omfattet af tv-overvågnings-lovens § 3 a om pligt til skiltning mv., jf. herom pkt. 2.1.3 ovenfor.

3.1.8. Det tilføjes, at spørgsmålet om kommuners adgang til at tv-overvåge frit tilgængelige områder bl.a. som led i en generel terrorbekæmpelsesindsats blev overvejet af tv-overvågningsudvalget i betænkning nr. 1483/2006. Udvalget har i betænkningen anført argumenter for og imod en sådan adgang, men har ikke taget stilling hertil.

I bemærkningerne til lovforslaget om ændring af tv-overvågningsloven i 2007 (lov nr. 519 af 6. juni 2007) er det bl.a. anført, at det må anses for tvivlsomt, om en kommune med hjemmel i kommunalfuldmagten kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige steder med et generelt kriminalitetsforebyggende formål, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, s. 5389. En regel om en sådan adgang blev ikke medtaget i lovforslaget.

Forud for fremsættelsen af det lovforslag, som førte til vedtagelsen af lov nr. 713 af 25. juni 2010 om ændring af tv-overvågningsloven, og som indeholdt en adgang for boligorganisationer mv. til at tv-overvåge, jf. nærmere pkt. 2.1.2.2 ovenfor, sendte Justitsministeriet et lovudkast i høring. Dette lovudkast indeholdt en bestemmelse om udvidet adgang for kommuner til at foretage tv-overvågning af offentlige områder som led i en generel tryghedsskabende indsats. Denne bestemmelse udgik imidlertid af lovforslaget inden fremsættelsen efter drøftelse med Justitsministeriet og Kommunernes Landsforening om finansieringen af kommuners tv-overvågning.

3.2. Forholdet til persondataloven

3.2.1. Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af oplysninger, herunder regler om indsamling, ajourføring og opbevaring mv.

Den nævnte bestemmelse indebærer bl.a., at oplysninger kun må indsamles til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være i strid med disse formål, jf. § 5, stk. 2. Efter persondatalovens § 5, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der

kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

For så vidt angår spørgsmålet om saglighed skal dette vurderes konkret i forhold til den enkelte offentlige myndighed, private virksomhed mv. Afgørende vil være, om behandlingen af oplysninger sigter mod at løse opgaver, som falder inden for myndighedens, virksomhedens mv. kompetenceområde eller (lovlige) virksomhedsområde.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede ordning alene medfører mulighed for at iværksætte tv-overvågning af offentlige områder, der benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et boligområde, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning i henhold til en tilladelse fra politidirektøren efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, med henblik på at fremme borgernes tryghed, jf. pkt. 3.1.1-3.1.3 ovenfor. Kommunerne kan derimod f.eks. ikke tv-overvåge private områder, herunder private veje og private fællesveje, med henblik på at fremme borgernes tryghed. Hertil kommer, at tv-overvågningen alene kan ske efter forudgående drøftelse med politidirektøren.

På den baggrund forudsættes det, at behandling af personoplysninger ved tv-overvågning, der sker i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningsloven, har et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, og at overvågningen ikke er i strid med kravet om proportionalitet i persondatalovens § 5, stk. 3.

Ud over de generelle betingelser i persondatalovens § 5 skal betingelserne i persondatalovens §§ 6-8 være opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af Datatilsynets praksis, at en tv-overvågning som udgangspunkt skal vurderes efter lovens § 6 om ikke-følsomme oplysninger, såfremt oplysninger omfattet af §§ 7 og 8 kun indgår i sjældne situationer.

Det forudsættes, at den behandling af almindelige personoplysninger ved tv-overvågning, som foretages i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningsloven, opfylder kravene i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 6 og 7. Ligeledes forudsættes det, at behandlingen af oplysninger i de tilfælde, hvor tv-overvågningen måtte afsløre strafbare

forhold, opfylder kravene i persondatalovens § 8, stk. 1, og § 8, stk. 6, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

3.2.2. Som det fremgår af pkt. 3.2.1 umiddelbart ovenfor, er det forudsat, at den (umiddelbare) behandling af personoplysninger, der sker ved tv-overvågning, der iværksættes i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningsloven, vil have hjemmel i persondataloven. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at der herefter ikke gælder nogen krav efter persondatalovens behandlingsregler mv. for så vidt angår den konkrete *indretning* af tv-overvågningen eller den efterfølgende *behandling* af de ved tv-overvågningen indsamlede personoplysninger.

I forbindelse med den *konkrete indretning* af tv-overvågning (der foretages i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse) indebærer persondatalovens § 5, stk. 3, således, at tv-overvågningen skal indrettes på en sådan måde, at den virker så lidt indgribende som muligt for de personer, der overvåges.

Med hensyn til den *efterfølgende (konkrete) behandling* af personoplysninger, der er indsamlet i forbindelse med tv-overvågning – f.eks. gennemgang af tv-optagelserne, anvendelse af optagelserne samt videregivelse af optagelserne til udenforstående – gælder, at kommunerne efter de almindelige regler i persondatalovens §§ 5-8 normalt vil kunne anvende optagelserne til formål, som ligger inden for deres myndighedsopgaver.

I forbindelse med høringen over det lovudkast, der førte til fremsættelsen af lovforslag L 185 af 24. marts 2010, jf. herom pkt. 3.1.8 ovenfor, anførte Datatilsynet, at kravet i persondatalovens § 5, stk. 2, om formålsbestemthed – at senere behandling af oplysninger ikke må være uforenelig med det saglige formål, oplysningerne er indsamlet til – næppe vil være til hinder for, at de indsamlede oplysninger senere anvendes til andre formål end de oprindelige, når der foreligger en tilstrækkelig god begrundelse.

Datatilsynet anførte i forlængelse heraf, at tilsynet f.eks. vil kunne frygte, at der i forskellige sammenhænge kan opstå interesse for at anvende optagelser fra den *kommunale tv-overvågning* i forbindelse med kontrol

af borgere og ansatte. Datatilsynet foreslog bl.a. på den baggrund, at der indsættes en bestemmelse, som fastslår, at oplysninger kun må anvendes til nærmere beskrevne specifikke formål.

På den baggrund finder Justitsministeriet det rigtigst, at kommunernes (interne) anvendelse af optagelserne bliver reguleret særskilt i persondataloven. Det foreslås derfor at indføre en særlig regel i persondatalovens § 26 d, stk. 1, hvorefter kommuners behandling af personoplysninger, der er indsamlet ved tv-overvågning omfattet af den foreslåede § 2 a i tv-overvågningsloven, alene må ske med det formål at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område. Behandling til andre formål kan dog ske med den registreredes udtrykkelige samtykke.

Den foreslåede bestemmelse i § 26 d, stk. 1, indebærer, at en kommune ikke vil skulle foretage en konkret vurdering af, hvorvidt kommunen efter de almindelige behandlingsregler i persondatalovens §§ 5-8 vil være berettiget til at anvende (eller gennemse) billed- eller lydoptagelser med personoplysninger fra tv-overvågningen til andre formål end at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område. Bestemmelsen indebærer således, at en sådan behandling (gennemgang/anvendelse) til andre formål vil være udelukket.

Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. indebære, at en kommunalt ansat *ikke* må *gennemse* tv-optagelser (foretaget efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a) med henblik på at afdække, om borgere i kommunen begår socialt bedrageri mv. Det vil endvidere være uforeneligt med bestemmelsen, hvis optagelser fra tv-overvågning gennemses med henblik på at kontrollere, om f.eks. en kommunes ansatte møder til tiden eller udfører deres arbejde i overensstemmelse med forskrifterne på det pågældende område.

I forbindelse med at tv-optagelserne (lovligt) gennemses, kan det tænkes, at kommunen tilfældigt bliver opmærksom på sekvenser, som kan rejse spørgsmål i relation til kommunalt ansattes varetagelse af deres arbejde, borgernes modtagelse af sociale ydelser osv. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunen heller ikke i sådanne tilfælde kan anvende optagelserne i forbindelse med behandlingen af en konkret sag, da der i givet fald ikke vil være tale om en behandling af oplysning-

ger, der sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Derimod må billed- eller lydoptagelser med personoplysninger anvendes i situationer, hvor det kan medvirke til at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor optagelserne anvendes til at ”spotte” unge, der er årsag til uro i et bestemt område, så der kan gribes ind over for dem på et tidligt tidspunkt – inden de begår strafbare handlinger – og genskabe trygheden for de borgere, der færdes i området. Som et andet eksempel kan tænkes, at en kommune med henblik på at planlægge sin trygheds-skabende indsats ønsker en mere generel kortlægning af, hvordan og på hvilke tidspunkter et område er plaget af uro, og at optagelserne kan bidrage hertil.

Sammenfattende må tv-optagelserne alene gennemses og/eller anvendes med henblik på at afdække mv., om der i det tv-overvågede område er foregået noget, som er egnet til at skabe utryghed – f.eks. chikane, uro eller hærværk – som tv-overvågningen har til formål at modvirke. Omvendt må tv-optagelserne f.eks. ikke gennemses eller anvendes med henblik på at kontrollere kommunens ansatte eller borgere, der færdes i det tv-overvågede område.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der med de nuværende og foreslåede regler i persondataloven vil være skabt en effektiv regulering af de oplysninger, som behandles som led i den foreslåede adgang til tv-overvågning, og at denne regulering vil sikre en god balance mellem på den ene side hensynet til kriminalitetsbekæmpelsen samt den trygheds-skabende indsats og på den anden side hensynet til privatlivets fred.

3.2.3. Det bør efter Justitsministeriets opfattelse også fastslås i persondataloven, at kommunens tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningsloven er omfattet af den særlige regel i persondatalovens § 26 a, stk. 1, om videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. således forslaget til persondatalovens § 26 d, stk. 2. Det indebærer, at også kommunernes optagelser som udgangspunkt kun må videregives til politiet og kun i kriminalitetsopklarende øjemed.

3.2.4. Tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed er omfattet af persondatalovens særlige regler i § 26 a, stk. 2 og 3, om *sletning* af billed- og lydoptagelser med personoplysninger. Efter bestemmelserne skal sådanne optagelser som udgangspunkt slettes senest 30 dage efter optagelsen. Denne frist kan fraviges, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist. Det foreslås, at slettereglerne skal gælde tilsvarende for kommuners tv-optagelser, som foretages i medfør af den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a.

I forbindelse med høringen over det ovennævnte lovudkast anførte Datatilsynet, at der efter tilsynets opfattelse ikke er behov for, at kommunerne kan opbevare optagelser udover 30 dage, heller ikke af hensyn til en konkret tvist. Datatilsynet henviste herved bl.a. til, at den tv-overvågning, som kommunerne skal have adgang til at foretage, alene er et led i en generel tryghedsskabende indsats over for borgerne. Justitsministeriet er enig i Datatilsynets synspunkt, og på den baggrund foreslås det, at undtagelserne i § 26 a, stk. 3, til den almindelige slettefrist på 30 dage, jf. § 26 a, stk. 2, ikke skal gælde for kommuners overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a, jf. den foreslåede § 26 d, stk. 3, i persondataloven.

3.2.5. Persondatalovens § 29 indebærer, at den dataansvarlige som udgangspunkt skal oplyse de registrerede personer om sin identitet og formålet med behandlingen mv.

For så vidt angår tv-overvågning af steder, som benyttes til almindelig færdsel, vil der imidlertid i de enkelte tilfælde som altovervejende hovedregel ikke – ud over den skiltning mv., som følger af tv-overvågningslovens regler – være oplysningspligt over for de registrerede personer. Det skyldes, at et sådant krav i praksis normalt vil være umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for den dataansvarlige at opfylde, jf. persondatalovens § 29, stk. 3. Datatilsynets praksis er i overensstemmelse hermed. Der henvises til pkt. 2.2.3 ovenfor.

Desuden indebærer tv-overvågningslovens §§ 3 og 3 a, at når der foretages tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, skal der ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyses om overvågningen. Det vil afhænge af områdets størrelse og indretning, hvor mange skilte der i givet fald skal opsættes. Der bør normalt opsæt-

tes skilte ved adgangsveje mv. til området og på parkeringspladser mv., der overvåges.

3.2.6. De foreslåede bestemmelser medfører endvidere, at den, der behandler personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, vil være undergivet bestemmelserne i persondatalovens §§ 41 og 42 om fortrolighed og datasikkerhed. Disse bestemmelser medfører bl.a., at den dataansvarlige skal iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

3.2.7. Da den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a, som anført under pkt. 3.2.1 ovenfor, forudsættes at være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, om saglighed og proportionalitet, rejser ordningen ikke spørgsmål i forhold til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995).

Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til, at bestemmelserne i persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, bl.a. gennemfører direktivets artikel 6, stk. 1, om saglighed og proportionalitet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2 (forslag til persondatalovens § 26 d) og bemærkningerne hertil.

3.3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis indebærer konventionens artikel 8 i et vist omfang også en beskyttelse af det enkelte menneskes personlige relationer med andre mennesker og omverdenen, og der kan derfor også på offentligt tilgængelige steder stilles visse krav til respekten for den enkelte borgers privatliv. Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på, hvilke rimelige forventninger den enkelte kan have til respekten for sit privatliv.

Som eksempel kan nævnes, at en person, der går på en gade, uundgåeligt vil være synlig for andre tilstedeværende på det pågældende offentligt

tilgængelige sted, jf. *P.G. og J.H. mod Storbritannien*, dom af 25. september 2001, præmis 57.

Menneskerettighedsdomstolen ses ikke at have taget stilling til, om selve indsamlingen af data om personer på offentligt tilgængelige steder ved tv-overvågning med billedoptagelse af en permanent karakter skal anses for et egentligt indgreb i retten til respekt for privatlivet. Menneskerettighedsdomstolens praksis omhandler således ikke selve optagelsen, men den efterfølgende brug af optagelserne, f.eks. som bevis i en straffesag mod den pågældende.

Med den foreslåede adgang for kommuner til efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning med billedoptagelse af frit tilgængelige områder kan det efter Justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at overvågningen visse steder vil få et sådant omfang, at den konkret må anses for et indgreb i retten til respekt for privatlivet, jf. konventionens artikel 8, stk. 1.

I så fald følger det af konventionens artikel 8, stk. 2, at et sådant indgreb kun kan foretages, hvis det er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder beskyttelse af den offentlige tryghed og forebyggelse af uro eller forbrydelse.

Tv-overvågningen vil have klar lovhjemmel i den foreslåede bestemmelse og vil ske med henblik på at sikre den offentlige tryghed for borgerne i de berørte områder, jf. pkt. 3.1.3 ovenfor.

For så vidt angår kravet om nødvendighed (proportionalitetskravet) bemærkes, at den foreslåede bestemmelse indeholder begrænsninger både med hensyn til, hvor og hvornår der kan foretages tv-overvågning.

Efter den foreslåede regel vil tv-overvågning desuden kun kunne ske efter forudgående drøftelse med politidirektøren og skal i øvrigt ske i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper om bl.a. saglighed og proportionalitet.

Tv-overvågningen skal endvidere indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til borgernes privatliv. Desuden in-

deholder tv-overvågningsloven og persondataloven en omfattende regulering, som sikrer borgerne mod misbrug i forbindelse med tv-overvågning, herunder ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning mv.

Sammenfattende er det på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede udvidelse af adgangen til tv-overvågning – i det omfang tv-overvågningen må antages at udgøre et indgreb i retten til respekt for privatlivet – vil opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede adgang for kommunerne til under nærmere angivne betingelser at tv-overvåge visse offentlige områder, som benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området, alene vil være en mulighed for interesserede kommuner. Kommunerne vil således ikke være forpligtede til at gøre brug af den foreslåede adgang til at foretage tv-overvågning.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

7. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder, Vejdirektoratet, Det Kriminalpræventive Råd, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Sikkerhedsbranchen, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselska-

bernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger, Danske Ældreråd, Ejendomsforeningen Danmark, Grundejernes Landsorganisation, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Jydske Grundejerforeninger, Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Statens Byggeforskningsinstitut og Ældreboligrådet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (tv-overvågningslovens § 2 a)

Det foreslås, at kommunerne med henblik på at fremme trygheden efter drøftelse med politidirektøren kan foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et boligområde, der tv-overvåges af en boligorganisation mv. i medfør af tv-overvågningslovens § 2, stk. 2.

De boligorganisationer, som efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, kan opnå en sådan tilladelse, er dels almene boligorganisationer, dels andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, herunder ejerforeninger, grundejerforeninger, vejlaug eller foreninger, som er dannet med det formål at repræsentere husstandene i spørgsmålet om tv-overvågning.

Efter den foreslåede bestemmelse kan kommunerne foretage tv-overvågning med et generelt tryghedsskabende sigte. En kommune vil bl.a. kunne tv-overvåge områder, hvor der efter kommunens opfattelse er behov for tryghedsskabende tiltag – f.eks. i gader eller på arealer, der plages af uro og hærværk. Det er således en betingelse, at tv-overvågning efter kommunens nærmere vurdering vil fremme trygheden for borgere, som færdes i det pågældende område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 og 3.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at kommunerne inden iværksættelse af tv-overvågningen skal drøfte behovet herfor nærmere med politiet, som kan bidrage med synspunkter f.eks. med hensyn til, hvor der især kan være behov for en særlig tryghedsskabende indsats.

Den foreslåede adgang for kommunerne til at tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel, som led i en generel tryghedsskabende indsats vil i givet fald alene være en mulighed for interesserede kommu-

ner, men kommunerne er ikke forpligtede til at bruge muligheden. Det er derfor forudsat, at politiet ikke i medfør af lovens § 4 a fremkommer med henstillinger til kommuner om at bruge den foreslåede adgang til at tv-overvåge som led i en generel tryghedsskabende indsats.

Der foreslås ingen ændringer af kommunernes gældende muligheder for efter almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder reglerne i persondataloven, at foretage tv-overvågning f.eks. af kommunal ejendom med henblik på kriminalitetsforebyggelse. I disse tilfælde vil politiet som hidtil kunne komme med henstillinger i medfør af lovens § 4 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.5 og 3.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det er alene offentlige områder, der kan tv-overvåges i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Kommunerne kan således ikke tv-overvåge private områder, herunder private veje og private fællesveje, med henblik på at fremme borgernes tryghed. En sådan tv-overvågning må iværksættes af beboerne i det pågældende område efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse er det en betingelse, at det offentlige område ligger i nær tilknytning til et område, der allerede tv-overvåges af en boligorganisation mv. i henhold til en tilladelse fra politidirektøren, jf. tv-overvågningslovens § 2, stk. 2.

Med udtrykket ”i nær tilknytning” til et område, som boligorganisationen tv-overvåger, sigtes der til offentlige arealer, som geografisk ligger rimeligt tæt på det pågældende område. I den forbindelse forudsættes det, at områder, som ligger mere end 500 meter fra det område, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning, ikke i almindelighed kan anses for at ligge i ”nær tilknytning” hertil.

Hertil kommer, at der med kravet om, at der allerede er iværksat tv-overvågning af en boligorganisation mv. efter lovens § 2, stk. 2, alene sigtes til offentlige arealer, som antages at være påvirket af kriminalitet eller anden utryghedsskabende adfærd, der udspringer af de samme for-

hold, som har ført til, at politiet har givet boligorganisationen mv. tilladelse til tv-overvågning.

Det vil sige, at kommunen kun kan foretage tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse, hvis der må formodes at være en vis tættere sammenhæng mellem på den ene side de kriminalitetsproblemer, der er i det pågældende boligområde, og på den anden side en utryghedsskabende adfærd på nærtliggende offentlige arealer uden for boligområdet.

Som eksempel kan navnlig nævnes den situation, hvor en boligorganisation har fået tilladelse til at tv-overvåge et område med henblik på at bekæmpe kriminalitet, og hvor de personer, der formodes at begå denne kriminalitet, tillige skaber utryghed på nærtliggende offentlige arealer. Det kan således være tilfældet, hvor de pågældende personer udøver en utryghedsskabende adfærd i f.eks. et nærtliggende offentligt parkareal ved at optræde truende, chikanøst eller lignende over for andre tilstedeværende.

Som nævnt ovenfor foreslås det, at kommunen inden iværksættelse af tv-overvågningen skal drøfte denne nærmere med politiet, som kan bidrage til afklaring af de nævnte forhold.

En boligorganisation mv. kan inden for rammerne af tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, selv tv-overvåge arealer, der ligger i ”direkte tilknytning” til det pågældende boligområde. Arealer, der ligger i ”direkte tilknytning” til det pågældende boligområde, skal forstås mere snævert end arealer, der ligger i ”nær tilknytning” til området, jf. umiddelbart ovenfor og pkt. 2.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis lovforslaget vedtages, betyder det anførte, at der for arealer, der ligger i direkte – og dermed også i nær – tilknytning til et boligområde, efter omstændighederne vil være adgang for både boligorganisationen og kommunen til at tv-overvåge disse arealer. Hvis en boligorganisation med politiets tilladelse foretager tv-overvågning af det pågældende boligområde og endvidere har fået tilladelse til at overvåge offentlige områder med direkte tilknytning til boligområdet, vil der således med den foreslåede bestemmelse opstå den situation, at både boligorganisationen og kommunen vil have kompetence til at tv-overvåge de pågældende

offentlige områder. Det betyder, at kommunen vil kunne vælge at tilbyde boligorganisationen at foretage tv-overvågningen i stedet for boligorganisationen af de pågældende områder. Hvis boligorganisationen alene har fået tilladelse til at tv-overvåge sine egne områder, er det derimod alene kommunen, der kan tv-overvåge de andre områder.

I den ovennævnte situation, hvor både boligorganisationen og kommunen har kompetence til at tv-overvåge et offentligt område, vil kommunen i øvrigt kunne vælge at tilbyde boligorganisationen at finansiere boligorganisationens tv-overvågning af det pågældende område. Det forudsættes således med det anførte, at kommunen – som det mindre i det mere – vil kunne afholde udgifterne til en boligorganisations tv-overvågning af offentlige arealer, der ligger i direkte tilknytning til boligområdet, og som boligorganisationen har opnået polititilladelse til at tv-overvåge, når kommunen selv ville kunne tv-overvåge de pågældende arealer efter den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

En kommune kan efter den foreslåede bestemmelse alene tv-overvåge offentlige områder, som ligger i nær tilknytning til områder, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning. Ophører boligorganisationen – enten af egen drift eller fordi politiet enten trækker boligorganisationens tilladelse tilbage eller afviser at forny tilladelsen – med at foretage tv-overvågning, er kommunen således forpligtet til også at ophøre med eventuel tv-overvågning af områder i nær tilknytning til de områder, hvor boligorganisationen tidligere foretog tv-overvågning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Kommunernes tv-overvågning i medfør af den foreslåede regel i tv-overvågningsloven vil efter lovforslagets § 2 ud over de almindelige regler i persondataloven også være omfattet af de særlige regler i loven om sletning og videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. bemærkningerne nedenfor til denne bestemmelse.

Kommunerne vil i givet fald også være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligten og tv-overvågningslovens § 3 a om pligt til skiltning mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.7 og 3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til lovforslagets § 2 (forslag til persondatalovens § 26 d) og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1 (persondatalovens § 26 d)

Kommunernes tv-overvågning af frit tilgængelige områder efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a (jf. lovforslagets § 1) vil være omfattet af bestemmelserne i persondataloven mv., jf. herom pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i den forbindelse, at en kommunes tv-overvågning af frit tilgængelige områder som led i en generel tryghedsskabende indsats for kommunens borgere også er omfattet af den særlige regel i persondatalovens § 26 a, stk. 1, om videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger. Det indebærer, at billed- og lydoptagelserne, som en kommune foretager efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a, som udgangspunkt kun må videregives til politiet og kun i kriminalitetsopklarende øjemed.

Herudover foreslås indført en særlig regel, hvorefter kommunernes øvrige (interne) behandling af de nævnte billed- og lydoptagelser – medmindre den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke – alene må ske med det formål at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område. Denne regel indebærer bl.a., at en kommune kun må gennemse de nævnte optagelser, hvis det sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området, eller hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke.

Desuden foreslås det, at en kommune skal slette de nævnte optagelser senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget. Det foreslås, at undtagelserne i § 26 a, stk. 3, til den almindelige slettefrist på 30 dage, jf. § 26

a, stk. 2, ikke skal gælde for kommuners tv-overvågning, som foretages efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse angår lovens territoriale gyldighed.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober
2007, som ændret ved lov nr. 713 af 25.
juni 2010, foretages følgende ændring:

§ 1. Private må ikke foretage tv-
overvågning af gade, vej, plads eller
lignende område, som benyttes til al-
mindelig færdsel.

Stk. 2. Ved tv-overvågning forstås
vedvarende eller regelmæssigt gentagen
personovervågning ved hjælp af fjern-
betjent eller automatisk virkende tv-
kamera, fotografiapparat eller lignende
apparat. Lovens regler om tv-
overvågning finder tilsvarende anven-
delse på opsætning af sådant apparat
med henblik på overvågning.

§ 2. Bestemmelsen i § 1 gælder ikke:

1) Tv-overvågning af tankstationer,
fabriksområder, overdækkede butikks-
centre og lignende områder, på hvilke
der drives erhvervsvirksomhed, såfremt
overvågningen foretages af den, der har
rådighed over området.

2) Tv-overvågning af automater, hvor
penge kan hæves (pengeautomater) eller
kan veksles til en anden valuta (veksel-
automater), eller af køretøjer, der ude-
lukkende anvendes til transport af pen-

ge (pengetransportbiler), såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, og såfremt tv-overvågningen er indrettet således, at den alene er rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.

3) Tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoner, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af

a) egne indgange og facader samt

b) arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

4) Tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegning eller lignende.

Stk. 2. Politidirektøren kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning give boligorganisationer og foreninger m.v., der repræsenterer husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Stk. 3. (...)

1. Efter § 2 indsættes:

”§ 2 a. En kommunalbestyrelse kan med henblik på at fremme trygheden efter drøftelse med politidirektøren foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et boligområde, som tv-overvåges i medfør af § 2, stk. 2.”

§ 2

I lov om behandling af personoplysninger, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 503 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

§ 26 a. Billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, må kun videregives, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke,
- 2) videregivelsen følger af lov eller
- 3) videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Stk. 2. Optagelser som nævnt i stk. 1 skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 2, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret

tvist. Den dataansvarlige skal i så fald inden for den i stk. 2 angivne frist underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

1. Efter § 26 c indsættes:

”§ 26 d. En kommune må kun behandle billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af tv-overvågningslovens § 2 a, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen, eller
- 2) behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Stk. 2. Optagelser som nævnt i stk. 1 må kun videregives i de tilfælde, der er nævnt i § 26 a, stk. 1.

Stk. 3. En kommune skal slette optagelser som nævnt i stk. 1 senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.